

Dva mužové jedné ženy.

ANGLICKY NAPSAL:
GEORGE BARR McCUTCHEON
 Přeložil:
JAROSLAV J. ŘEŽÁBEK

PŘEDMLUVA.

Tato humoristická novella, kterou napsal McCutcheon v nejlepším rozmaru, jest bezvadná po stránce mravní přes svůj název a jest nadmíru zajímavá. Můžeme ujistit každého s nejlepšími svědomím, že Edith měla pouze jednoho manžela. Stran toho nemusí čtenář mít obav. Jako všechny uctyhodné vdané ženy, Edith měla jen jednoho manžela, avšak vykytly se okolnosti, které způsobily, že její chof musil být zároveň na dvou místech. Jak se to stalo a co z toho vzešlo — ale počkejte chvíli, dáme slovo samotnému Georgi Barr McCutcheonovi, jenž jest zván králem amerických romanopisců, aby rozvinul celou tuto romantickou a zábavnou příhodu.

KAPITOLA PRVNÍ.

Mužové a žena.

Broek seděl právě při snídání venku, v malé, veselé zahrádce hotelu Chatham. Horké proudy slunečních paprsků dopadaly na cementovou dlažbu nádvoří, prostírajícího se právě za řadou o-leandrů a palm, zdobících zábradlí, na němž spočíval jeho Herald, tak že mohl z něho pohodlně čísti. Byl jedinou osobou, která používala svého "dejeuner" na "terase", jak totiž nazýval tento koutek v přítomnosti číšníka který ho vždy obsluhoval. Charles byl magnetem, jenž vždy Broeka přitahoval k Chathamu, vynikajícím to francouzskému hotelu, s vynikajícím anglickým jménem.

Charles stál vždy opodál, pozorný, ale trochu zadumaný, vždycky jsa hotov vyplnit daný rozkaz. Broek měl jej zvláště rád. Chodil do tohoto hotelu již po čtyři léta, jen proto, že Charles patřil k jeho inventáři. Charles mluvil nejmalebněji ohavnou angličtinou, obsluhoval s puntičkářstvem, které takřka páchlo domýšlivostí a chlubil se, že naučil se umění připravovat americký cocktail za svého pětitédenního pobytu ve Spojených Státech.

Bylo ospalé jitra. Broek byl šťasten. Zajímá jej domovník, když vyšel ven, rozvínoval závitkem dlouhé zahradní hadice a neprodleně začal vodou splachovati cementovou dlažbu dvoru, neohlížeje se nic na vzdálenost a směr. Krom toho jal se zalévat i paivy, stojí na místě sotva dvacet stop vzdáleném a tu věrný Charles odkázal jej k zemi určitým, podmaňujícím rozkazem a přišli málo skromnými posuňky, z nichž dalo se na první pohled poznati, že "m'sieur (pán) jí a nikoli koupá se." Potom nijak tím nedotčený domovník splachoval vodu do pravého kouta dvoru, aby Broek neobtěžoval. "M'sieur zajisté promine hochovi," omlouval jej Charles s nejlubší ponížeností, bera vše velmi vážně. "Bude velké parno dnes. Váš servietie (ubrousek) m'sieur, jest mokry. Račte odpustit!" odběhl a v okamžiku byl zpět s novým ubrouskem. "Ovšem, m'sieur, Chatham není Waldorf," promlouval stísněným hlasem. "Parbleu! (tisíce láter) zvolal, uhodiv se do čela, zapomněl jsem! M'sieur nemiluje Waldorf! Nuže, Paříž není New Yorkem! Ne, rozhodně není!" Poníživ Paříž dostatečně, vzdálil se do pozadí a mnul si ruce, jakoby je čistil od něčeho neviditelného. Broek pomazal si jeden z máslových sucharů medem a od srdce připustil, že Paříž není New York.

Byl to dobře vyhlízející muž, třicet aneb asi tolik roků starý. Američan každým hnutím, jasného pohledu, britkého vtipu, hladké tváře a mužný. Od nejtělejšího mládí trávil část roku v Evropě. Dvě nebo tři léta jeho života byla vyplněna studiem krásných umění a byla to plodná léta, neboť Broek nenařil svých přelžitostí. Studoval architekturu a stavitelství. Dnes stál již vysoko nad mladšími muži v New Yorku, potkával se s úspěchem a zdarem a jsa živým výsměchem starému pořekadlu, že syn boháčů nemůže následovati v šlepičích otevoch. Právě přijel zase do starého světa pro kouzlo, kterým dře. Dovedl spojit zábavu a vážnou práci bez obtěování jednoho druhého, v čemž spočívá důkaz, že jeho prázdny nebyly docela nic padobny těm, které tráví většina z nás.

Dvoutýdenní pobyt v Paříži měl být vystřídán týdenním bytem v Petrohradě a krátkou cestou do Švédska a Norska. Jeho pobyt ve městě veselosti chýlil se ke konci. Ještě dnešního dopoledne chtěl si zapatřiti místo v rychlíku do Petrohradu a odejet asi za tři dni.

Náhle zrak jeho utkvěl na jméno "Roxbury Mederoft" v sloapech rubriky ze společnosti, v časopise, který měl před sebou rozložený. Jeho obličej zazářil nelčenou radostí. Starý přítel, veselý soudruh z dnů minulých byl tž Mederoft, mladý Angličan, se širokým rozhledem, jenž zasně získal pobytem několika lét ve Spojených Státech. Studovali spolu v Paříži a pracovali společně v New Yorku. Lokálka, kterou četl zněla takto:

"Pán a paní Roxbury Mederoftovi z Londýna zastavili se v Ritzu na cestě do Vídně. Pan Mederoft sňastní se sjezdu rakouských architektů, který bude tam konán příští týden a pak stráví dva týdny se svojí paní v německých Alpách, jakožto hosté Alfreda Roduoya ze Seattle."

"Dobrý starý Rox, musil jej ihned viděti," řekl si v duchu Broek. "Rodney-ovi ze Seattle? Nikdy jsem o nich neslyšel". Podíval se na hodinky, poděpal svůj cheek, složil obvyklý frank, vzal na vědomí Charlesův dobře navícený úsměv díky a odkoupi svoji žil. Jeho zrak zatoulal se mimoděk k zrcadlu amerického baru přes nádvoří, jenž byl právě u domovníkova bytu. Zároveň vynořila se u baru stihlá postava, jej napjatě rozhlížela se všemi směry — stihlá postava v kostkovaném oděvu, ledě žape, bílých jeleních rukavičkách, vysokém línci a Broek rychle k ní zamířil. S oka onoho druhého muže spadl nosok a jeho dlouhé nohy nesly ho křivě Američanu vstřít.

"Mederofte — budíš blahoslavena tvoje duše — právě jsem se

připravoval, že tě vyhledám v Ritzu. Dobře, že jsem tě uviděl!" Broek zvolal, když si pottřásl pravícemí.

"Ze všech mužů a ze všech dob, Broek, přichází nejvíce vhod ty", zvolal druhý. "Jsem v strašných rozpacích."

"Věděl jsem, že jsi zde byl a spolknul jsem rychle svou snídání, abych tě zastihl. Tyto potvorné telefony nikdy nepracují. Leh já fku, starý příteli, posídal jsi již?"

"Ovšem — avšak na štěstí nemusil jsem snídání spolknouti. Jsi na cestě do Vídně, jak vidím. Posad se, Roxi. Není líbo ještě jedno vajfěko a koflík kávy? Vezmi si!"

"Díky! Ale nic z toho, co myslíš! Co děláš příští půl hodiny aneb asi tak dlouho? Jsem v strašných rozpacích a musil mi z nich pomoci." Angličan podíval se na hodinky a zastrčil je pak nervosně do kapsy svého kabátu. "Jsi dobrý přítel, Broeku. Budeš vždy ochotným pomocníkem v nesnází, nečeš?"

"Můj úvěrní list je k tvým službám, starý příteli," řekl Broek chvatně. Myslíl to vážně. Bylo lze hned viděti, že jejich přátelství není tak malicherné, aby musilo být uvažováno při pronesení takové žádosti.

"Můj drahý hochu, to jest právě to. Jsem totiž hotov svěditi tobě svůj úvěrní list."

"Jak to?" tázal se Broek.

"Já fku, Broeku, nemohl bychom jíti nahoru do tvých pokojů? Hluboké tajemství, víš. Opravdu, dobrý hochu, tak te mysím. Nikde nemí o tom ani potuchy. Proto mluvím šeptem, nejsem šlepecem, nehleď na mne tak vyděšeně! Učinil bych pro tebe právě tolik, kdyby byly poměry obráceny."

"Věřím, že ano, Roxi. Avšak kých čerta chceš, abych učinil?"

"Je na mě znáti, že jsem rozčilen?"

"To bych řekl, že ano."

"Nuže jsem. Víš dobře, jak nerad prošim někoho o laskavost. Mimo to, jest to spíše něco mimořádného, co od tebe budu žádati. Šleho mi to hlavou rychle jako blesk dnešního rána, když četl jsem tvé jméno v novinách. Jakýsi druh naděni, na mou duši. — Mysím, že Edith napadlo totéž jako mně, ačkoliv neměl jsem času, abych vše důkladně s ní rozebral. Jest rázná, víš — dostane se vždy věci na kloub."

Na Brockově tváři bylo viděti zmatek a rozpaky.

"Vezmeš si jiný nápoj, starý příteli?" ptal se jemně.

"Jiný? Nech toho, nemívám jeden za celý týden! Pojď odtud. Musím s tebou o všem mluvit, než tě k ní uvedu. Musil být připraven."

"Ke komu mne chceš uvěsti?" tázal se Broek, napínaje sluch. Následoval Mederofta ke zdvížl.

"Ke své ženě Edithě," odvětil Mederoft, rozmrzen jsa nečápatostí přítele.

"Což jest třeba přípravy k tak roztomilé ordalii (boží soud)?" smál se Broek. Připomněl si skutečnost, že Mederoft oženil se před několika lety v Londýně s krásnou dívkou z Filadelfie, mladou to dámu, kterou nikdy neviděl, která se docela z vlasti vystěhovala, stavil se skoro na doživotí obyvatelkou Anglie. Vzpomněl si nyní, že byla bohatá a že jí poslal smášeně nákladný dar a blahopřejný kabelogram u příležitosti jejích svatby.

Londýšan neodpověděl na neškodnou otázku. Zíral pouze do neurčita, jakoby rozvažoval, když mýleli jednotlivá poslechd. Na mýleli jednotlivá poslechd. Na obrátil se k Angličanu.

"Nuže, co jest Roxi? Jsi v nesnázích?" tázal se.

"Jme docela sami!" Mederoft podíval se významně na okénko nade dveřmi a postavené dveře u koupelny. S úsměvem vedl jej Broek do koupelny a pak zavřel okénko.

"Jsi strašně tajemný," pravil, jda k židli blízko okna. Mederoft přitáhl si židli těsně k Broekovi a usedl si.

"Broeku," pravil, sníživ svůj hlas a nakloniv se ku předu s dojemným výrazem v obličej. "Chej, abys jel na místo mého do Vídně." Broek podíval se nať napjatě. "Sám bůh tě seslal, starý brachu. Právě v čas, abys mi prokázal největší laskavost. Jest naprosto nemožno, abych jel sám do Vídně, jak jsem to měl v úmyslu z přece jest stejné nerozumna, abych se vzdal tohoto podniků! Vidíš, musím být zároveň v Londýně a ve Vídně."

"To bude vyžadovat něco více, než nápad obratovnosti, aby se to provedlo, starý hochu! Avšak já jsem statečný a moje plány jsou takové, že mohou být změněny každým okamžikem, abych si zavřel přítele. Nechtím a cestu ani dost málo a budu jen šťasten, pomohu-li ti z nesnáz. Hrome! Seznavám z tvého chování, že jsi se ocil v nějaké brouné obtížné situaci."

"U Jova, Broeku, jsi spáson mojí!" zvolal Mederoft, pottřásej svou druhou prudec pravici. Současné obličej jeho vyjadřoval patrnou nejistotu, bezpochyby jak nad budoucím osudem, tak nad návrhem, dosud jen částečně odhaleným.

(Pokračování příště).

Mírné projímadlo,

zvláště vhodné pro děti, jež nepůsobí bolestí ani dávení, jest

SEVERŮV LAXOTON

Jest doporučován v léčení zácpy u dítek a u osob slabé soustavy. Cena 25 centů.

Severův Tišitel Děti

(Severa's Soothing Drops)

jest doporučován jako neškodný a čistý lék pro kojense i dítky k ulevení křečím, koliky, bolestí a podobných chorob u dítek. Cena 25 centů.

V lékárnách. Nepřijímejte padělků. Žádajte Severovy Léky. Nemá-li je váš lékárník v zásobě, objednejte si je přímo.

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA

THE MERCHANTS NATIONAL BANK

OF OMAHA, NEB.

UNITED STATES DEPOSITORY

Capital \$500,000.00. Surplus and profits, \$700,000.00.

The Merchants National Banka otevřela spořitelni oddělení a bude platiti na uložené peníze 3 procenta úroku ročně - - - -

Chceme s vámi obchodovat

2775

LUTHER DRAKE, FRANK T. HAMILTON, President. Vice-President.

FRED P. HAMILTON B. H. MEILE, C. B. DUGDALE, Cashier. Ass't Cashier. Ass't Cashier.

JOHN F. ROUŠAR, Pres. & Treasurer. EUGENE PAŘÍZEK, Secretary. Phone 1680.

JOHN F. ROUŠAR CO.,

914 Farnam Street, Omaha, Nebr.

NOVĚ OTEVŘENÝ

největší ryzé český velkoobchod na západě

vínem, kořalkou, jemnými likéry a láhvoým pivem

Českým hostinským a krajanům v Nebrasce, v Dakotě, Kansasu, Iowa, Montaně, uvádíme v známost, že právě jsme otevřeli největší ryzé český velkoobchod láhvoým pivem z ryzé českého pivovaru Atlas v Chicago, Ill., s čistými, nefalšovanými domácími a importovanými víny, výtečnými likéry všeho druhu, nejlhodnějšími roslinami všech druhů pro různé pohávy. Mimo toho vyrábíme své vlastní hotké víno a kořalku, právě to léky pro špatně zažívaní a vše, co do oboru tohoto spadá mohou od nás koupiti.

Žádáme české pány hostinské, by radřili své objednávky pro naše jednatele, kteří je v braku navštíví a ujistujeme předem, že budou s naším zbořím, cenou, vzornou obsluhou a dopravou úplně uspokojeni.

Za spokojenost ručíme. Nezapomeňte adresu

John F. Roušar Co.,

914 Farnam Street, Omaha, Nebraska

Přestěhoval se

Dr. J.W. NOVAK

Český

zubní lékař

Přestěhoval se do

Karbach Blk.

15. a Douglas ulice

čís. pokoje 206

Robová místnost na druhé podlaže nad Ryan Jewelry Co. Tel. v řadovně: Douglas 5077.

Tel. residence, 915 Willam ul., Douglas 6019.